

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
ELEANOR SHARPSTON
esitatud 25. aprillil 2013¹

Kohtuasi C-638/11 P

**Euroopa Liidu Nõukogu
versus**

Gul Ahmed Textile Mills Ltd

Apellatsioonkaebus — Dumping — Pakistanist pärit puuvillase voodipesu import — Põhjuslik seos dumpingu ja kahju vahel — Muud teadaolevad kahju tekitavad tegurid peale dumpinguhinnaga impordi — Dumpinguhinnaga impordi seostamine või mitteseostamine kahjuga

1. Enne 2002. aastat kehtis Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordile tollimaks; viimati oli see 12%. 1997. aastast kehtis selle suhtes mõne erandiga ka 6–7% dumpinguvastane tollimaks.² 2002. aasta jaanuaris mõlemad maksud kaotati.³ 2002. aasta novembris esitas Eurocoton⁴ tootjate nimel, kelle toodang moodustas suurema osa ühenduse toodangust, komisjonile kaebuse. Pärast uurimist kehtestati 2004. aastal uus dumpinguvastane tollimaks määruga 13,1%.⁵

2. Gul Ahmed Textile Mills Ltd (edaspidi „Gul Ahmed”) on Pakistani tootja, kelle eksporditud toodete suhtes varasemat dumpinguvastast tollimaksu ei kohaldatud.⁶ Ta vaidlustas vaidlusaluse määruse Üldkohtus muu hulgas põhjendusega, et kahju tuvastamisel ei oldud arvesse võetud asjaolu, et import oli kasvanud varasemate tollimaksude kaotamise tõttu, mis on muu teadaolev tegur peale dumpinguhinnaga impordi, millega ühenduse tootmisharu kahjustatakse, nagu see on määratletud määruse nr 384/96⁷ (edaspidi „algmäärus”) artikli 3 lõikes 7.

3. Üldkohus rahuldab hagi nimetatud alusel.⁸

1 — Algkeel: inglise.

2 — Vt nõukogu 28. novembri 1997. aasta määrus (EÜ) nr 2398/97, millega kehtestatakse Indiast, Egiptusest ja Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (EÜT 1997, L 332, lk 1), muudetud.

3 — Vt nõukogu 10. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2501/2001 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta ajavahemikus 1. jaanuar 2002 – 31. detsember 2004 (EÜT 2001, L 346, lk 1; ELT erivaljaanne 02/12, lk 105) ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määrus (EÜ) nr 160/2002, millega muudetakse nõukogu määrust (EÜ) nr 2398/97 (EÜT 2002, L 26, lk 1). Viimase kohaselt näitas läbivaadatud arvutus, et valitud Pakistani ettevõtjad ei olnud uurimisperioodi jooksul dumpingut kasutanud (vt preambuli põhjendus 13); dumpinguvastased tollimaksud olid tegelikkuses kaotatud ka Egiptusest pärineva impordi suhtes (vt artikli 1 lõige 2).

4 — Euroopa ühenduste puuvilla ja sellega seotud tekstiilide tööstuse komitee.

5 — Nõukogu 2. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ) nr 397/2004, millega kehtestatakse Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks (EÜT 2004, L 66, lk 1; edaspidi „vaidlusalune määrus”).

6 — Vt määruse nr 2398/97 artikli 1 lõige 4 ja preambuli põhjendus 29. Täpsemalt kehtis tollimaksumäär 0,0%.

7 — 22. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 384/96 (EÜT 1996, L 56, lk 1; ELT erivaljaanne 11/10, lk 45), nüüdseks kehtetuks tunnistatud ja asendatud nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (kodifitseeritud versioon) (ELT 2009, L 343, lk 51).

8 — 27. septembri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-199/04: Gul Ahmed Textile Mills vs. nõukogu (kohtulahendite kogumikus ei avaldata; edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus”).

4. Nõukogu on otsuse edasi kaevanud ja väidab komisjoni toetusel sisuliselt, et varasemate tollimaksude kaotamise mõju ei saa ühenduse tootmisharule tekitatud kahju tuvastamisel lahutada või eristada dumpinguhinnaga impordi mõjust. Tollimaksude kaotamine ei olnud seega „muu teadaolev tegur peale dumpinguhinnaga impordi”. Küsimus on seega konkreetne: kas algmääruse artikli 3 lõiget 7 tuleb tõlgendada laialt või kitsalt?

Õiguslik raamistik

Algmäärus

5. Nagu öeldud algmääruse preambulis, on määrus vastu võetud selleks, et viia ühenduse eeskirjad kooskõlla rahvusvaheliste lepingute, eelkõige WTO dumpinguvastase lepingu⁹ muutustega.

6. Algmääruse artikli 1 lõige 1 sätestab põhimõtte, et dumpinguvastast tollimaksu võib kohaldada dumpingutoote suhtes, mille vabasse ringlusse lubamine ühenduses tekitab kahju. Artikli 1 lõike 2 kohaselt käsitletakse toodet dumpingutootena, kui selle hind ühendusse ekspordimisel on madalam kui tavapärase kaubandustegevuse käigus ekspordiriigi puhul samasuguse toote kindlaks määratud võrreldav hind.

7. Artikkel 2 sätestab dumpingu kindlaksmääramise põhimõtted ja reeglid. Sisuliselt määratakse kindlaks kolmandast riigist eksporditud toote normaalväärtus ja ühenduse ekspordihind ning nende vahel tehakse õiglane võrdlus, mille käigus võetakse arvesse nende erinevust mõjutavaid tegureid. Kui kaalutud keskmiste võrdlemine näitab, et normaalväärtus on ekspordihinnast kõrgem, moodustab ületav osa dumpingumarginaali.

8. Artikkel 3 („Kahju tuvastamine”) sätestab eelkõige:

„[...]

2. Kahju tuvastamine põhineb otsesel tõendusmaterjalil ja selle raames uuritakse objektiivselt nii
a) dumpinguhinnaga impordi mahtu ja mõju samasuguste toodete hindadele ühenduse turul kui ka
b) kõnealuse impordi edaspidist mõju ühenduse tootmisharule.

3. Dumpinguhinnaga impordi mahu asjus pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga import on absoluutnäitajate poolest või ühenduse tootmis- või tarbimisnäitajate suhtes oluliselt suurenenud. Dumpinguhinnaga impordi mõju suhtes hindadele pööratakse tähelepanu sellele, kas dumpinguhinnaga impordi mõjul on toimunud oluline hinna allalöömine võrreldes ühenduse tootmisharu samasuguse toote hinnaga või kas sellise impordi mõjul hinnad muidu oluliselt langevad või takistatakse olulisel määral hinnatõuse, mis muidu aset leiaksid. Otsustamisel ei tarvitse saada määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

[...]

5. Uurides dumpinguhinnaga impordi mõju asjaomasele ühenduse tootmisharule, hinnatakse kõiki asjakohaseid tootmisharu seisundit mõjutavaid majandustegureid ja -näitajaid, sh asjaolu, et tootmisharu on veel toibumas varasema dumpingu või subsideerimise mõjudest, tegeliku dumpingumarginaali suurusjärku, müügi, kasumi, toodangu, turuosa, tootlikkuse,

9 — 1994. aasta üldise tolli- ja kaubanduskokkuleppe (GATT) VI artikli rakendamise leping (EÜT 1994, L 336, lk 103; ELT eriväljaanne 11/21, lk 189) Maaailma Kaubandusorganisatsiooni (WTO) asutamislepingu lisas 1A (EÜT 1994, L 336, lk 1; ELT eriväljaanne 11/21, lk 82).

investeeringutasuvuse ja tootmisvõimsuse rakendusastme tegelikku ja võimalikku vähenemist, ühenduse hindu mõjutavaid tegureid ning tegelikku ja võimalikku negatiivset mõju rahakäibe, laovarudele, tööhõivele, töötasudele, kasvule, kapitali kaasamise võimele ja investeeringutele. See loend ei ole ammendav, samuti ei saa otsustamisel tingimata määravaks üks või mitu loetletud tegureist.

6. Lõike 2 alusel esitatud asjakohase tõendusmaterjaliga tuleb tõendada, et dumpinguhinnaga import põhjustab kahju käesoleva määruse tähenduses. Eelkõige tuleb tõendada, et lõike 3 alusel näidatud mahu- ja/või hinnatasemed on lõike 5 kohaselt mõjutanud ühenduse tootmisharu, ning et mõju ulatus võimaldab selle oluliseks liigitada.

7. Lisaks dumpinguhinnaga impordile uuritakse ka muid teadaolevaid tegureid, millega ühenduse tootmisharu samal ajal kahjustatakse, ning nende teguritega tekitatud kahju ei tohi lõike 6 alusel omistada dumpinguhinnaga impordile. Tegurid, mida võib selles suhtes arvesse võtta, hõlmavad dumpinguhinnata impordi mahtu ja hinda, nõudluse vähenemist või tarbimisharjumuste muutusi, kaubanduspiiranguid ning konkurentsi kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia arengut ning ühenduse tootmisharu eksporditegevust ja tootlikkust.

[...]”¹⁰

Vaidlusalune määrus

9. Vaidlusaluse määruse preambuli põhjendus 19 sätestab, et dumpingut ja kahju käsitlev uurimine hõlmas ajavahemikku 1. oktoobrist 2001 kuni 30. septembrini 2002 ning kahju hindamise seisukohalt asjakohaste suundumuste uurimine hõlmas ajavahemikku 1999. aastast kuni uurimisperioodi lõpuni.¹¹

10. Kõigi eksportivate Pakistani tootjate dumping ja ühenduse tootmisharu kahjustamine tuvastati määruse preambuli põhjendustes 30–102 ja põhjuslikku seost uuriti põhjendustes 103–118. Põhjenduses 107 järeldati, et Pakistanist ühenduse turule suunatud impordi maht ja hinnad avaldasid olulist hindu langetavat survet ühenduse tootmisharule ning esines ajaline kokkulangevus ühenduse tootmisharule tekitatud kahjude ja kõnealuse impordi vahel. Põhjendustes 108–115 uuriti vastavalt algmääruse artikli 3 lõikele 7 kuue muu teguri mõju: Indiast pärinev subsideeritud import, muudest kolmandatest riikidest kui India ja Pakistan pärinev import, nõudluse vähenemine ning ühenduse tootmisharu import, ekspordijõudlus ja tootlikkus. Põhjendustes 116–118 järeldati, et ükski neist teguritest ei katkesta põhjuslikku seost Pakistanist pärineva impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel.

11. Vaidlusaluse määruse artikkel 1 kehtestas Pakistanist pärineva puhtast puuvillakiust või puuvillakiudude segust keemiliste kiudude või linakiududega (linakiud ei ole põhimaterjal) valmistatud, pleegitatud, värvitud või trükitud ja teatavate CN-koodide alla kuuluva voodipesu suhtes lõpliku dumpinguvastase tollimaksu määruga 13,1%.¹²

10 — Algmääruse artikli 3 lõiked 2, 3 ja 5 vastavad WTO dumpinguvastase lepingu artikli 3 lõigetele 3.1, 3.2 ja 3.4; artikli 3 lõiked 6 ja 7 vastavad artikli 3 lõikele 3.5.

11 — Varasema dumpinguvastase tollimaksuga seotud uurimisperiood hõlmas ajavahemikku 1. juulist 1995 kuni 30. juunini 1996 (vt komisjoni 12. juuni 1997. aasta määruse (EÜ) nr 1069/97, millega kehtestatakse Indiast, Egiptusest ja Pakistanist pärit puuvillase voodipesu impordi suhtes ajutine dumpinguvastane tollimaks (EÜT 1997, L 156, lk 11), preambuli põhjendus 10).

12 — Erinevalt varasemast dumpinguvastasest tollimaksust oli tollimaksumäär kõigile eksportivatele tootjatele sama. Vahepealse osalise läbivaatamise tulemusel muutis nõukogu 5. mai 2006. aasta määrus (EÜ) nr 695/2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 397/2004 (ELT 2006, L 121, lk 23), eri tootjate suhtes kohaldatavat määra vastavalt nende erinevatele dumpingumarginaalidele. See määrus ei käsitlenud siiski uuesti kahju või põhjusliku seose küsimust.

Vaidlustatud kohtuotsus

12. Üldkohus analüüsis ainult Gul Ahmedi viienda väite kolmandat osa, mille kohaselt nõukogu on rikkunud õigusnormi, jättes uurimata, kas varasema dumpinguvastase tollimaksu kaotamine Pakistanist pärit toodetele ja üldiste tariifsete soodustuste rakendamine Pakistani suhtes alates 2002. aastast katkestas põhjusliku seose Pakistanist pärineva impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel.¹³

13. Oma otsuse punktis 53 märkis Üldkohus, et dumpinguhinnaga ekspordi kahjulikku mõju tuleb õigesti lahutada ja eristada kahjulikust mõjust, mis on „muudel teadaolevatel teguritel peale dumpinguhinnaga impordi, mis avaldavad samal ajal kahjustavat mõju ühenduse tootmisharule”. Ilma sellise lahutamiseta ja eristamiseta ei ole komisjonil ega nõukogul põhjust järeldada, et kahju on tekitanud just dumpinguhinnaga import. Selline lahutamine nõuab aga kõnealuste tegurite laadi ja tähtsuse konkreetset analüüsi, mis ei saa tugineda lihtsale hüpoteesile, et muud tegurid peale dumpinguhinnaga impordi ei tekita kahju ega aita selle tekitamisele kaasa.

14. Otsuse punktides 55–59 lükkas Üldkohus tagasi turuarengute või -käitumise (mida nõukogu pidas muudeks teguriteks) ja turu õigusliku raamistiku muudatuste eristamise (mida ta selleks ei pidanud). See eristamine ei olnud kooskõlas algmääruse artikli 3 lõikega 7 ega WTO dumpinguvastase lepingu artikli 3 lõikega 3.5 ega järeldunud ühestki neis sätetes loetletud teadaolevate tegurite ühistest tunnustest.

15. Esiteks oli tegurite loetelu selgelt näitlik, mitte ammendav. Teiseks püüdsid mõlemad sätted vältida kodumaise tootmisharu ebavajalikkude kaitsmist, tagades, et muude tegurite kahjulikku mõju ei omistataks kõnealusele impordile. Kolmandaks, kui kahju olemasolu hindamisel võib arvesse võtta pärast kvantitatiivsete piirangute kaotamist suurenenud asjaomaste toodete impordi,¹⁴ peab see olema võimalik ka põhjusliku seose algmääruse artikli 3 lõike 7 kohase hindamise puhul. Seega olid varasemate dumpinguvastaste ja tavapärase tollimaksude kõrvaldamine teadaolevad tegurid, mida EL institutsioonid pidid arvesse võtma põhjusliku seose hindamisel asjaomase impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel. Vastupidine järeldus muudaks artikli 3 lõikes 7 sätestatud kohustuse kehtetuks, kui – nagu käesolevas asjas – haldusmenetluse käigus oleks selgelt tõstatatud õigusliku raamistiku muudatuste mõju.

16. Vaidlustatud kohtuotsuse punktis 84 sedastas Üldkohus:

„[...] EL institutsioonide poolt käesolevas asjas tehtud analüüsides ei ilmne isegi mitte pelga hinnanguna, missugune oleks olnud ühenduse tootmisharule tekitatud kahju ilma dumpinguta, s.t missugune oleks olnud ainult üldiste tariifsete soodustuste jõustumisest ja varasemate dumpinguvastaste tollimaksude kaotamisest tingitud kahju näiteks asjaomase tootmisharu turuosa kaotamise, kasumlikkuse või jõudluse vähenemise näol või loobumisenäol madalamate hindadega turulõikudest või mis tahes muu asjassepuutuva majandusliku näitaja kujul. Kõnealuste meetmete mõju analüüsimine oli palju vajalikum, sest vaidlusaluse määruse mitu lõiku viitavad „tugevale” hinnakonkurentsile, mistõttu Pakistanist pärineva impordi hindade kahanemine pärast nimetatud õiguslike muudatuste tegemist ei saanud jätta turuolukorda mõjutamata.”

13 — Gul Ahmed vaidlustas ka uurimise algatamise õiguspärasuse, normaalväärtuse arvutamise, normaalväärtuse ja ekspordihinna võrdluse ning olulise kahju tuvastamise. Üldkohus neid aspekte ei arutanud ja need ei ole ka käesoleva apellatsioonkaebuse teema.

14 — Siinkohal viitas Üldkohus oma otsuse punktis 58 oma 4. märtsi 2010. aasta otsusele kohtuasjas T-410/06: Foshan City Nanhai Golden Step Industrial vs. nõukogu (EKL 2010, lk II-879, punktid 130–135).

17. Kuna ei olnud välistatud, et kui kõnealust õigusnormi rikkumist ei oleks toime pandud, oleks nõukogu võinud jätta põhjusliku seose dumpinguvastase menetluse esemeks oleva impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahel tuvastamata, tühistas Üldkohus vaidlusaluse määruse Gul Ahmedit puudutavas osas ja suunas asja tagasi nõukogule, sest ta ei saanud asjaomast hinnangut anda nõukogu asemel. Gul Ahmedi teiste väidete ja argumentide arutamist Üldkohus vajalikuks ei pidanud.

Apellatsioonkaebuse väidete kokkuvõte

18. Põhjendades oma apellatsioonkaebuse ainsat väidet, nimelt et Üldkohus on eksinud algmääruse artikli 3 lõike 7 osas, väidab *nõukogu* esiteks, et „muud tegurid peale dumpinguhinnaga impordi” ei seondu selle impordiga juba määratluse kohaselt – näiteks import kolmandatest riikidest, kulutõhusus, nõudluse vähenemine ja konkurents EL tootjate vahel. Seega oli varasema dumpinguvastase tollimaksu kaotamine ja üldiste tariifsete soodustuste rakendamine asjaomase toote impordi suhtes tihedalt seotud dumpinguhinnaga impordiga Pakistanist. See võis küll hõlbustada asjaomase impordi suurenemist, kuid kahju, mille tekitas dumpinguhinnaga impordi suurenemine, on põhjustatud impordist, mitte seda suurendavatest teguritest.¹⁵

19. Teiseks ei ole võimalik Üldkohtu põhjendust lähemal analüüsimisel kinnitada.

20. Väide, et algmääruse artikli 3 lõikes 7 esitatud loetelu ei ole ammendav, ei puutu asjasse. Nõukogu väitis ainult, et kaks vaidlusalust tegurit ei olnud „muud tegurid” selle sätte tähenduses.

21. Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 57 ei käsitle nõukogu väidet, et õigusliku raamistiku muudatused omavad tähtsust niivõrd, kui võrd neil on mõju turule; mõlemal kõnealusel teguril võis olla mõju dumpinguhinnaga impordile, kuid mitte EL tootmisharu jõudlusele.

22. Tõsi on, et arvesse tuleb võtta kõiki muid teadaolevaid tegureid, ja algmääruse artikli 3 lõige 7 püüab tagada, et muude tegurite kahjulikku mõju ei omistataks dumpinguhinnaga impordile. Üldkohtu tõdemus, et artikli 3 lõige 7 ei erista turuarenguid või -käitumist õigusliku raamistiku muudatustest, jätab arvesse võtmata asjaolu, et sellised muudatused võivad põhjustada kahju üksnes sel määral, kui nad avaldavad mõju turule. Mõlema vaidlusaluse teguri ainus väidetav mõju oli see, et nad võisid hõlbustada dumpinguhinnaga impordi, et dumpinguhinnaga impordi mis tahes mõju tulenes neist ja mitte muudest, neid võib-olla hõlbustanud teguritest, ning et seetõttu ei olnud nad „muud tegurid peale dumpinguhinnaga impordi” artikli 3 lõike 7 tähenduses.

23. Üldkohtu otsus kohtuasjas Foshan Golden Step toetab tegelikult nõukogu tõlgendust. Selles kohtuasjas lükkas Üldkohus tagasi väite, et koguseliste piirangute kaotamine moonutab kahjuandmeid, ning otsustas, et nõukogul oli õigus kahju hindamisel arvesse võtta koguseliste piirangute kaotamise järel toimunud impordi suurenemist. Teisisõnu, institutsioonid võivad sedavõrd, kui kahju seisneb dumpinguhinnaga impordi suurenemises, omistada kogu kahju dumpinguhinnaga impordile ega pea lahutama ja eristama piirangute kaotamise mõju.

15 — Nõukogu viitab WTO vaekogu aruandele *European Union – Anti-dumping duties on certain footwear from China* (WT/DS405/R, vastu võetud 22. veebruaril 2012; edaspidi „EL – Jalanõud (Hiina)”, kus Hiina väitis, et EL ei olnud kahju põhjusena arvesse võtnud varasema impordikvoodi kõrvaldamist Hiinast pärineva impordi suhtes. Vaekogu märkis aruande punktis 7.527, et „väline sündmus nagu dumpinguhinnaga impordi suurenemist võimaldav impordikvoodi kaotamine ei ole iseenesest kahju põhjustav tegur”.

24. Kolmandaks on Üldkohus algmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7 tõlgendanud põhimõtteliselt valesti. Oma otsuse punktis 84 leidis Üldkohus, et meetmete kehtestamiseks peavad institutsioonid kindlaks tegema põhjusliku seose dumpingu ja tekitatud kahju vahel. Ent algmääruse artikli 3 lõigete 6 ja 7 sõnastusest ning väljakujunenud kohtupraktikast¹⁶ nähtub selgesti, et kindlaks tuleb teha põhjuslik seos dumpinguhinnaga impordi ja tekitatud kahju vahel, mitte dumpingu ja tekitatud kahju vahel.

25. Lõpuks jõuab Üldkohtu otsus absurdi ja vastuvõetamatute tulemusteni. Kui dumpinguvastased tollimaksud aeguvad selle tõttu, et EL tootmisharu ei ole taotlenud aegumise läbivaatamist või institutsioonid on otsustanud, et uuendamise tingimused ei ole täidetud, ning kui dumpinguhinnaga import asjaomasest riigist seepärast massiliselt suureneb ning hõivab EL tootmisharult märkimisväärse turuosa, siis peaksid institutsioonid Üldkohtu arvates uurima, missugune osa dumpinguhinnaga impordi suurenemisest on põhjustatud varasemate tollimaksude aegumisest, ning „lahutama ja eristama” suurenemisest tekitatud kahju sellest kahjust, mille on põhjustanud dumpinguhinnaga import. See tähendaks selle aktsepteerimist, et dumpinguvastaste tollimaksude aegumine õigustab tulevast dumpingut ja piirab institutsioonide võimet kaitsta EL tootmisharu kahjulike mõjude eest. Kui pärast dumpinguvastaste tollimaksude kaotamist dumping taastub või jätkub ning EL tootmisharu kannatab kahju dumpinguhinnaga impordi mahu ja hindade tõttu, on kahju põhjustanud dumpinguhinnaga import, mitte kaitse puudumine. Sama kehtib tariifsete soodustuste rakendamise kohta. Tariifsed soodustused hõlbustavad importi, kuid nende eesmärk on soodustada õiglast importi, mitte kahjustavat dumpinguhinnaga importi.

26. *Gul Ahmed* väidab, et apellatsioonkaebuse väited on õiguslikult ebatäpsed, asjakohatud ja ekslikud.

27. Esiteks ei piira algmääruse artikli 3 lõige 7 tegurite hulka, mille kahjulikku mõju tuleb arvesse võtta. Ja isegi kui ta seda teeks, ei saaks öelda, et varasemate tollimaksude kaotamine 2002. aastal oli tihedalt seotud dumpinguhinnaga impordiga. Pigem oli see EL institutsioonide sõltumatute meetmete tulemus. Seda enam, et üldised tariifsed soodustused ei puudutanud mitte kuidagi ainult voodipesu.

28. Teiseks on tautoloogiline väita, et mis tahes kahju, mis tuleneb dumpinguhinnaga impordi suurenemisest, ei tulene dumpinguhinnaga impordi suurenemist hõlbustavatest teguritest. Nõukogu viidatud aruanne „EL – Jalanõud (Hiina)” ei anna piisavat põhjendust, kuid esitab vastuolulise väite, et „väline sündmus” – aruande puhul koguseliste piirangute kaotamine – võib olla „tihedalt seotud” dumpinguhinnaga impordiga. Käesolevas asjas kõne all olevad tegurid vähendasid otseselt EL tollimaksukoormust Pakistanist pärit voodipesu impordile, sellega mitte ainult hõlbustades dumpinguhinnaga impordi suurenemist, vaid mõjutades otseselt voodipesu impordi hinnataset EL turul.

29. Kolmandaks, kõnealustel teguritel oli otsene mõju EL turule. Need olid valitsuse tahtlikud meetmed, mille otsesel tulemusel ja ilma mingi mõjuta Pakistani tootjate FOB-hinnale pidid EL tootjad toime tulema EL turule siseneva oluliselt madalama hinnaga impordiga. Teisisõnu, kõnealused tegurid mõjutasid otseselt ja üksteisest sõltumatult olulisel määral ühenduse hinnatasemeid.

30. Neljandaks, nõukogu ei selgitanud, miks peaks põhjuslik seos olema dumpinguhinnaga impordi ja tekitatud kahju vahel, mitte dumpingu ja kahju vahel. Olenemata sellest, kas mõlemaid kõnealuseid tegureid ja nende mõjusid käsitletakse seoses dumpingu või dumpinguhinnaga impordiga või mitte, jäävad need EL institutsioonide sõltumatuteks meetmeteks, mis ise mõjutasid otseselt kahju ja põhjusliku seose hindamisel analüüsitavaid majandusnäitajaid.

16 — Nõukogu viitab järgmistele allikatele: 14. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas T-107/04: *Aluminium Silicon Mill Products vs. nõukogu* (EKL 2007, lk II-669, punktid 41–46); GATT vaekogu aruanne *Imposition of Anti-Dumping Duties on Imports of Fresh and Chilled Atlantic Salmon from Norway*, ADP/87, vastu võetud 27. aprillil 1994, punktid 562–572; 25. oktoobri 2011. aasta otsus kohtuasjas T-190/08: *CHEMK ja KF vs. nõukogu* (EKL 2011, lk II-7359, punktid 134–152); ja WTO apellatsioonikogu aruanne *United States – Anti-dumping measures on certain hot-rolled steel products from Japan* (WT/DS184/R, vastu võetud 23. augustil 2001, muudetud apellatsioonikogu aruandega WT/DS184/AB/R; edaspidi „USA – kuumvaltsitud teras”; punktid 216–236).

31. Lõpuks tõlgendatakse apellatsioonkaebuses valesti ka Üldkohtu otsust õigusliku raamistiku muutuste laadi osas. Varasema dumpinguvastase tollimaksu kaotamine ei olnud selle tollimaksu aegumine, vaid selle väärade kehtestamise korrigeerimine, kui oli selgunud, et dumpingut tegelikult ei toimu. Samuti ei hõlbustanud tariifsete erisoodustuste pehk rakendamine impordi, vaid langetas Pakistani eksportivate tootjate tegevusest sõltumata otseselt EL turule siseneva impordi hinnatasemeid.

32. Üldkohus ei väida oma otsuses ühelgi moel, et dumpinguvastaste tollimaksude aegumine õigustab tulevikus kahjulikku dumpingut ning piirab institutsioonide võimet kaitsta EL tootmisharu sellise dumpingu mõju eest. See nõuab ainult, et EL õigusliku raamistiku tahtlike sõltumatute muudatuste mõju kaalutaks EL tootmisharule tekitatud kahju majanduslike näitajate hindamisel eraldi tegurina. See ei piira ühelgi viisil hindamise tulemust.

33. Nõukogu esitatud väite toetuseks analüüsib komisjon algmääruse artikli 3, eelkõige selle lõigete 6 ja 7 ülesehitust ja loogikat.

34. Artikli 3 lõike 6 puhul on põhiküsimus, kas „dumpinguhinnaga import” – artikli 3 läbiv termin – põhjustab kahju, ja konkreetselt, kas selle mahul ja/või hinnatasemetel on mõju ühenduse tootmisharule. Artikli 3 lõiked 2 ja 3 kinnitavad, et selleks tuleb teha objektiivne analüüs. Hinnastamise juures loevad hinnatasemed ise ja mitte kaalutlused, mis viisid konkreetsete hindade määramiseni. Käesolevas asjas on teguriteks, mis mõjutasid hinnataseme valikut (eksportija on ilmselt otsustanud mitte tõsta tehasehinda, et saada kasu vähenenud tollimaksudest), EL tolli- ja muude impordimaksude tase. Kui põhjuslikeks teguriteks oleks nii hind kui ka selle määramist mõjutanud kaalutlused, oleks tegemist kahekordse arvestamisega.

35. Artikli 3 lõike 7 „muud tegurid peale dumpinguhinnaga impordi” peavad seepärast olema midagi muud kui asjaomase impordi maht ja/või hinnatasemed või neid mõjutanud tegurid või kaalutlused. Seda kinnitab nende tegurite näidisloetelu, kus ükski tegur ei seostu dumpinguhinnaga ekspordi või sellise ekspordi hinna või mahuga. Isegi kui tegemist on vaid näidetega, mille loetelu ei ole pealegi ammendav, osutab sätte ülesehitus teadlikule kavatsusele vältida dumpinguhinnaga impordi endaga seonduvaid küsimusi.

Hinnang

36. Otsus dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseks algmääruse ja WTO dumpinguvastase lepingu kohaselt tehakse järkjärgulise menetluse teel, millel on oma selge loogika. Esiteks tuleb teha kindlaks, et tegemist on dumpinguga. Selleks tuleb üksteise järel läbida mitu etappi. Kõigepealt tuleb kindlaks määrata asjaomase toote normaalväärtus ja ekspordihind ning neid seejärel võrrelda, et määrata kindlaks, kas tegemist on dumpinguga ja kui, siis milline on dumpingumarginaal. Seda menetlust käsitleb üsna üksikasjalikult algmääruse artikkel 2. Kui dumpingu olemasolu on kindlaks määratud, näeb artikkel 3 ette menetluse kahju tuvastamiseks. Selleks et määrata kindlaks, kas dumpinguhinnaga impordi maht ja/või hinnatasemed on avaldanud ühenduse tootmisharule olulist mõju, tuleb analüüsida mitmesuguseid tegureid. Kui on avaldanud, tuleb uurida, kas samal ajal kahjustavad ühenduse tootmisharu peale dumpinguhinnaga impordi ka muud teadaolevad tegurid, ning võtta tulemusi arvesse dumpinguvastase tollimaksu määra kindlaksmääramisel. Niisiis tuleb muid tegureid analüüsida ainult siis, kui dumpingu olemasolu on kindlaks määratud ja on tuvastatud, et dumpinguhinnaga impordi maht ja/või hinnatasemed on ühenduse tootmisharule avaldanud olulist mõju.

37. Esimese astme menetluses vaidlustas Gul Ahmed hulga menetluslikke aspekte enne etappi, kus tuleb uurida muid tegureid peale dumpinguhinnaga impordi. Üldkohus neid aspekte ei käsitlenud, sest oli seisukohal, et tühistamiseks piisab sellest, et jäeti arvesse võtmata varasemate tollimaksude kaotamine kui ühenduse tootmisharu samuti kahjustav muu teadaolev tegur peale dumpinguhinnaga

impordi.¹⁷ Nii et isegi oletades, et uurimine oli õigesti algatatud, normaalväärtus õigesti kindlaks määratud ja seda dumpingumarginaali usaldusväärseks kindlakstegemiseks õiglaselt ekspordihindadega võrreldud ning dumpinguhinnaga impordist tekitatud oluline kahju õigesti tuvastatud, oli varasemate tollimaksude kaotamise arvesse võtmata ja uurimata jätmine muu teadaoleva kahjustava tegurina Üldkohtu arvates vaidlusaluse määruuse tühistamiseks piisav.

38. Vaidlustatud kohtuotsuse piiratud ulatus piiritleb ka apellatsioonkaebuse ulatuse. Ka Euroopa Kohus peab lähtuma sellest, et dumpingu olemasolu (kõigi Pakistani eksportivate tootjate poolt) oli algmääruse artikli 2 kohaselt õigesti kindlaks määratud ning dumpinguhinnaga impordi poolt ühenduse tootmisharule tekitatud oluline kahju algmääruse artikli 3 lõigete 2, 3, 5 ja 6 kohaselt õigesti tuvastatud.

39. Rõhutan, et neid eeldusi tohib kasutada ainult käesoleva apellatsioonkaebuse raames. Kui Euroopa Kohus otsustab nõukogu apellatsioonkaebuse minu ettepaneku põhjal rahuldada ja suunata asi arutamiseks tagasi Üldkohtule, tuleb neid aspekte uurida ning võib ilmneda, et vaidlustatud määruus tuleb tühistada ühel või mitmel muul Gul Ahmedi nimetatud alusel.

40. Lisaks tuleb käesoleva apellatsioonkaebuse raames oletada – eelkõige sellepärast, et Gul Ahmed neid aspekte esimese astme menetluses ei vaidlustanud –, et nõukogu oli muid tegureid peale dumpinguhinnaga impordi algmääruse artikli 3 lõike 7 kohaselt õigesti uurinud ning õigesti jõudnud järeldusele, et ükski neist ei katkestanud põhjuslikku seost Pakistanist pärineva impordi ja selle poolt ühenduse tootmisharule tekitatud olulise kahju vahel. Uuritud tegurite hulgas oli Indiast pärineva subsideeritud impordi, muudest kolmandatest riikidest kui India ja Pakistan pärineva impordi ning ühenduse tootmisharu impordi mõju. (Kuna vaidlusaluses määruuses oldi juba jõutud seisukohale, et kõigi Pakistani eksportivate tootjate puhul oli tegemist dumpinguga,¹⁸ ei olnud seega Pakistanist pärinevat *dumpinguhinnata importi*, mida oleks saanud samuti uurida.) Seda mõju mõjutas erineval määral ka varasemate dumpinguvastaste tollimaksude kaotamine.

41. Seetõttu ei tundu selles osas täielikult põhjendatud Üldkohtu järeldus otsuse punktis 84, et EL institutsioonide tehtud analüüs ei näidanud, missugune oleks kahju ühenduse tootmisharule olnud siis, kui dumpingut ei oleks üldse olnud, vaid ainult olnuks kaotatud varasemad tollimaksud.

42. Ühelt poolt *oli* uuritud kahju (või selle puudumist), mida tekitas tollimaksude kaotamisest mõjutatud muu olukord, ja leitud, et see ei katkestanud asjaomast põhjuslikku seost.

43. Teiselt poolt uuritakse muid tegureid peale dumpinguhinnaga impordi alles siis, kui dumpingu olemasolu ja dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju ühenduse tootmisharule on juba kindlaks tehtud. Dumpingu olemasolu ja dumpinguhinnaga impordi tekitatud kahju tuleb kindlaks määrata enne dumpinguhinnaga impordiga samal ajal kahju tekitavate tegurite uurimist, et nende tegurite mõjusid lahutada ja eristada. Seega, kui dumpingut ja dumpinguhinnaga importi ei ole, ei ole ka võimalike kahju tekitada võivate tegurite kaalumisel mõtet.

44. Nõukogu tunnistab siiski, et isegi kui varasemat tollimaksude kaotamist võeti muude tegurite uurimisel peale dumpinguhinnaga impordi kaudselt arvesse, ei uuritud seda otseselt eraldiseisva tegurina. Just vajadust sellise otsese ja eraldiseisva uurimise järele nõukogu vaidlustabki.

45. Pealegi on selge, et dumpinguhinnaga impordi kahjulik mõju tuleb õigesti lahutada ja eristada muudest teadaolevatest teguritest, mis samal ajal ühenduse tootmisharu kahjustavad, ning et ilma sellise lahutamise ja eristamiseta ei ole põhjust järeldada, et (kogu) kahju on tekitanud just dumpinguhinnaga import.¹⁹

17 — Vt vaidlustatud kohtuotsuse punktid 84 ja 85.

18 — Vt preambuli põhjendus 70.

19 — Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 53; vt ka 16. joonealuses märkuses viidatud aruanne „USA – kuumvaltsitud teras”, punkt 223.

46. Küsimus on selles, kas on õige lahutada ja eristada varasemate tollimaksude kaotamise mõju dumpinguhinnaga toodete mõjust või tuleks neid pidada omavahel nii tihedalt seotuks, et nende lahutamine ja eristamine on asjakohatu.

47. Nõukogu ja komisjon on rõhutanud mõistete „dumping” ja „dumpinguhinnaga import” vahet algmääruse kontekstis. Ma olen nõus, et see vahe on oluline.

48. *Dumping*, nagu see on määratletud nii algmääruse kui ka WTO dumpinguvastase lepingu artiklis 2, viitab eksportija strateegilisele valikule. Lihtsustatult otsustab eksportija dumpingu korral müüa tooteid ühele või mitmele eksporditurule koduturust oluliselt odavam hinnaga, lootes nii saada ärilise eelise. Mõistagi arvutatakse ekspordihind – vähemalt esialgu – nii, et see oleks imporditerritooriumil soodsam. Seepärast võetakse seejuures arvesse ka mis tahes kohaldatavaid tollimakse. Kui tollimaksud kaotatakse, saab eksportija oma strateegiat kohandada, et sedasi tekkinud uuest mänguruumist optimaalset kasu lõigata. Kuid see ei puutu küsimusse, kas tegemist on või ei ole dumpinguga.

49. Sel viisil müüdavad tooted muutuvad imporditerritooriumil *dumpinguhinnaga impordiks*. Nende hind seal on kodumaise tootmisharu samasuguste toodete omast märgatavalt madalam ning kui impordi maht on ka veel suur, kannatab kodumaine tootmisharu tõenäoliselt olulist kahju, nagu see on määratletud nii algmääruse kui ka WTO dumpinguvastase määruse artiklis 3.

50. Seega on dumping võimalik ka ilma kahjuta või kahju ilma dumpinguta. Dumping võib imporditerritooriumil küll kodumaised hinnad oluliselt alla lüüa, kuid dumpinguhinnaga impordi maht võib samas olla olulise kahju tekitamiseks liiga väike; või eksportija võib küll mõnel eksporditurul kanna kinnitamiseks müüa oma tooteid ebatavaliselt madala tehasehinnaga, kuid samas võivad tema transpordikulud olla nii kõrged, et tema konkurentsieelis ei saa sellel turul kodumaist tootmisharu oluliselt mõjutada. Seevastu võivad ekspordiriigis tootmise kulud (ja impordiriiki transportimise kulud) olla nii madalad, et tooteid saab ekspordiks müüa „normaalväärtusega” ja nendega sellegipoolest imporditerritooriumi kodumaisele tootmisharule olulist kahju tekitada.

51. Ent dumpinguvastase tollimaksu võib kehtestada üksnes siis, kui nii dumpingu olemasolu kui ka tekitatud kahju on tõendatud. Mõlemad tuleb kindlaks teha eraldi, eri menetluste teel, ja neid ei või omavahel siduda.

52. Nagu nii nõukogu kui ka komisjon on märkinud, tuleneb kodumaisele tootmisharule tekitatud mis tahes kahju otseselt dumpinguhinnaga impordi hinna (imporditerritooriumil) ja mahu kombinatsioonist. Nii algmääruse kui ka WTO dumpinguvastase lepingu kogu artiklist 3 on selge, et dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahel tuleb tuvastada põhjuslik seos. Dumping iseenesest (müük ekspordiks hinnaga, mis on ekspordiriigis tavapärasest märkimisväärselt madalam) on üks (ehkki võib-olla kõige tähtsam) tegur, mis määrab ära dumpinguhinnaga impordi hinna imporditerritooriumil. Teine ilmne tegur on kauba transpordikulu. Ja kolmas imporditerritooriumil kauba suhtes kehtivad (ja sel juhul millised) või puuduvad maksud. Kõigil neil teguritel (peale mille võib olla teisigi) on *otsene* mõju *hinnale*, millega imporditerritooriumil dumpingutooteid müüakse ja mis on ise asjaomase *kahju otsene* põhjus. Ses mõttes on need tegurid üksnes asjaomase *kahju* teisesed, *kaudsed* põhjused.

53. Oleks absurdne, kui pärast algmääruse artikli 3 lõike 6 kohast tuvastamist, et dumpinguhinnaga impordi maht ja/või hinnatasemed on mõjutanud ühenduse tootmisharu, tuleks artikli 3 lõike 7 kohasel „muude tegurite peale dumpinguhinnaga impordi” uurimisel nende tegurite hulka lugeda ka dumping ise. Samamoodi oleks ebaloomulik lugeda nende tegurite hulka madalaid transpordikuluid või pelka tollimaksu puudumist.

54. Minu arvates ei saa see järeldus olla teistsugune ka siis, kui transpordikuludid äkki vähendatakse või varasem tollimaks kaotatakse. Need sündmused otsest põhjust ei anna, vaid oleksid selle kujunemise lahutamatu osa. Kui tootja otsust vähendada oma tehasehinda ekspordimüügil (näiteks) 10%, nii et see toob talle minimaalse kasumi või isegi kahjumi, ei saa vaadelda „muu tegurina peale dumpinguhinnaga impordi”, mille kahjulikku mõju ei saa „lahutada ja eristada” dumpinguhinnaga impordi kahjulikust mõjust, peab sama kehtima ka imporditerritooriumi asjaomase asutuse otsuse kohta kaotada varem kehtinud 12% tollimaks.

55. Ehk lihtsamalt öeldes: sellel, kas impordimaks on kõrgem või madalam, ei saa kodumaisele tootmisharule kahjulikku mõju olla, kui toodete impordi tegelikult ei toimu. Sama käib ka tollimaksu vähendamise või kaotamise kohta. Olukorda, kus imporditollimaksu kaotamine tekitab kodumaisele tootmisharule olulist kahju, ei saa olla ilma impordita. Ükskõik, milline see mõju ka ei oleks, on see lahutamatu seotud selle impordi mõjuga, mille hinda ta mõjutab, olgu tegemist dumpinguhinnaga impordiga või mitte. Kui uuritud on kogu teadaolevat dumpinguhinnaga ja -hinnata impordi mõju, siis on uuritud ka selle impordi hinda mõjutavat mis tahes tollimaksu kehtestamise või kaotamise mõju.

56. Käesolevas asjas uurisid institutsioonid Pakistanist pärinevat impordi ja järeldasid, et see on tervikuna dumpinguhinnaga.²⁰ See järeldus tuleb käesoleva apellatsioonkaebuse raames lugeda õigeks. Nad uurisid ka Indiast pärineva subsideeritud impordi, muudest kolmandatest riikidest kui India ja Pakistan pärineva impordi ning ühenduse tootmisharu impordi mõju. Gul Ahmed ei ole väitnud, et uurida oleks tulnud mingi muu impordi mõju. Seetõttu tundub mulle, et institutsioonid ei saanudki uurida varasemate tollimaksude kaotamist sõltumatult kui võimalikku eraldiseisvat tegurit, mis samal kahjustas ühenduse tootmisharu.

57. Põhiküsimus on selles, et tollimaksu kaotamise mõju hinnatakse selle kaudu, mis toimub sellisel juhul dumpinguhinnaga või dumpinguhinnata impordi mahu ja hindadega. Seda ei saa hinnata sõltumatult.²¹

58. Ma mõistan ka vastupidist seisukohta. On selge, et EL seadusandja otsus kaotada peaaegu korraka nii tollimaks kui ka imporditollimaks, mida mõlemat varem teatavale tootekategoriale kohaldati, ei ole üldse seotud millegagi, mis allub nende toodete tootjate kontrollile. Seega tuleb seda käsitleda „muu” tegurina peale nende tootjate poolse dumpingu.

59. Kuid see otsus on muu tegur peale dumpingu, mis samal ajal mõjutab dumpinguhinnaga impordi hinda – ja võib-olla ka mahtu. Samas ei ole see muu tegur peale dumpinguhinnaga impordi, mis samal ajal kahjustab ühenduse tootmisharu.

60. Tasub meeles pidada, et dumpinguvastane tollimaks ei ole dumpinguhinnaga eksportijatele mõeldud karistus. See on hoopis (olgu et kohmakas) mehhanism, mille eesmärk on heastada võimalikult hästi kodumaise tootmisharu puhul ebaõiglaseks peetavat tasakaalustamatust. Sellel taustal võib näha, et asjaolul, et varasemate tollimaksude kaotamine ei ole mis tahes dumpinguhinnaga eksportija tegevusega seotud, ei ole mitte mingisugust tähtsust selle üle otsustamisel, kas selle mõju tuleb lahutada ja eristada dumpinguhinnaga impordi mõjust.

20 — Lisan, et kui Pakistanist oleks pärinenud *dumpinguhinnata import*, oleks varasemate tollimaksude kaotamise mõju tõepoolest viinud selle impordi (veelgi) madalamate hindadeni, mis oleks võinud ühenduse tootmisharule kahju tekitada. Tollimaksude kaotamisega ei oleks see aga muutunud *dumpinguhinnaga* impordiks. Samamoodi ei oleks see andnud alust dumpinguvastase tollimaksu kehtestamiseks.

21 — Vt ka WTO apellatsioonikogu aruanne *Japan – Countervailing Duties on Dynamic Random Access Memories from Korea* (WT/DS336/AB/R, vastu võetud 17. detsembril 2007, punkt 261 jj), mis käsitleb subsidiumide ja tasakaalustusmeetmete lepingu artikli 15 lõiget 15.5 (EÜT 1994, L 336, lk 156; ELT eriväljaanne 11/21, lk 243); samu mõisteid kasutatakse algmääruse artikli 3 lõigetes 6 ja 7. Aruanne lükkas tagasi seisukoha, et subsidiumide mõju tuleb eristada subsideeritud impordi mõjust, rõhutades, et sellisele impordile ei tohi omistada „muid teadaolevaid tegureid peale subsideeritud impordi” (punkt 267, originaali kursiiv).

61. Lõpetuseks tahan meenutada, et käesolevas asjas ei mõjutanud varasemate tollimaksude kaotamine mitte ainult dumpinguhinnaga, vaid ka dumpinguhinnata impordi hinda. Dumpinguhinnaga impordi puhul leiti, et see tekitab kahju. Muu impordi kohta seda järeldust ei tehtud.
62. Dumpinguvastaste tollimaksude kehtestamise põhimõtete ja menetluse analüüsi põhjal asun seega seisukohale, et Üldkohus eksis, kui otsustas, et varasemate tollimaksude kaotamist tuleb uurida dumpinguhinnaga impordist eraldiseisva tegurina algmääruse artikli 3 lõike 7 tähenduses.
63. Selle seisukoha puhul tuleb siiski arvesse võtta muid konkreetseid kaalutlusi, millele Üldkohus oma otsuses viitab või mille pooled apellatsioonkaebuse menetluse käigus tõstatavad.
64. Esiteks, kas algmääruse artikli 3 lõikes 7 esitatud „muude tegurite peale dumpinguhinnaga impordi” näitlikust loetelust saab teha mingeid järeldusi?
65. Loetelus on järgmised tegurid: dumpinguhinnata impordi maht ja hind, nõudluse vähenemine või tarbimisharjumuste muutused, kaubanduspiirangud ning konkurents kolmandate riikide ja ühenduse tootjate vahel, tehnoloogia areng ning ühenduse tootmisharu eksporditegevus ja tootlikkus.
66. Ühelgi neist teguritest, välja arvatud ehk ainsa vaieldava erandina „tehnoloogia arengul”, ei ole arvatavasti dumpinguhinnaga impordi mõju. Täpsemalt ei mõjuta nad EL-s asjaomase importkauba hinda, mis on ühenduse tootmisharule kahju tekitav tegur.
67. Tehnoloogia areng, mis tõstab eksporditava tootmisharu tootlikkust, võib seda hinda selgelt rohkem mõjutada. Kuna aga ühenduse tootmisharu tootlikkus (võrreldes mõistagi eksporditava tootmisharu omaga) on nimetatud näitliku loetelu järgmise punktina, ei saa tegemist olla tehnoloogia arengu aspektiga, mida siin on silmas peetud. Seepärast nõustun ma komisjoniga, et väljendit „tehnoloogia areng” ei saa tõlgendada selliste tootlikkust tõstvate suundumuste kaudu, mis mõjutavad hinnatasemeid, vaid pigem selliste kaudu, mis hinnatasemetest sõltumata suurendavad mõne varasema versiooniga võrreldes täiustunud toote atraktiivsust – ja sellisena müüki. Selle ilmne näide on mobiiltelefonide järjestikused „põlvkonnad”.
68. Algmääruse artikli 3 lõikes 7 loetletud tegurite laad toetab minu seisukohta, et tegemist on teguritega, mis kahjustavad ühenduse tootmisharu viisil, mis ei ole seotud dumpinguhinnaga impordiga ja eelkõige ei mõjuta selle hinnataset.
69. Teiseks, kas otsus kohtuasjas Foshan Golden Step²² toetab vastupidist seisukohta?
70. Ma arvan, et mitte. Ma nõustun hoopis nõukoguga, et Üldkohus on vaidlusaluses kohtuotsuses oma varasema kohtupraktika tõlgendamisel eksinud. Kohtuasjas Foshan Golden Step tuvastas Üldkohus, et ühenduse tootmisharule oli kahju tekitatud perioodil, mille jooksul kaotati varasemad koguselised impordipiirangud. Kaebuse esitaja väitis, et impordi mahu suurenemist, mis oli selgelt tingitud nende piirangute kaotamisest, ei tohi asjaomasel perioodil dumpinguhinnaga impordist tuleneva kahju tuvastamisel arvesse võtta. Üldkohus leidis, et „[k]ui [...] institutsioonid tuvastavad, et sellise toote import, mis kuni kõnealuse hetkeni oli allutatud koguseliste piirangutele, kasvas pärast nende piirangute lõppemist, võivad nad arvestada seda kasvu, hindamaks ühenduse tootmisharule tekkinud kahju.” Kui sama loogikat kasutada varasemate tollimaksude kaotamise poolt hinnatasemetele avalduva mõju puhul, peaks sellest tulenema, et mis tahes hinnalangust, mis sellise kaotamisega kaasneb, võib arvesse võtta kahju hindamisel – ja mitte pidada seda eraldiseisvaks kahju tekitavaks teguriks. Sama põhjendus ja järeldus on esitatud aruandes „EL – Jalanõud (Hiina)”.²³

22 – Viidatud 14. joonealuses märkuses, eelkõige selle punkt 134.

23 – Viidatud 15. joonealuses märkuses.

71. Kolmandaks, kas on tähtsust Gul Ahmedi rõhutatud asjaolul, et varasemate tollimaksude kaotamine oli EL institutsioonide „sõltumatu meede”?

72. Taas arvan, et ei ole, ja olen selle põhjusi selgitanud eelkõige punktides 59 ja 60. EL institutsioonide sõltumatu meede oli kahtlemata muu tegur peale dumpingu, mis mõjutas dumpinguhinnaga impordi hinda. See ei olnud aga muu tegur peale dumpinguhinnaga impordi, mis *sõltumatult* kahjustas ühenduse tootmisharu.

73. Lõpuks, kui vaidlusalune kohtuotsus jõusse jätta, siis kas see viiks absurdi ja vastuvõetamatute tulemusteni, nagu väidab nõukogu?

74. Nõukogu väidab sisuliselt, et kui varasema tollimaksu kaotamist tuleb käsitleda muu tegurina peale dumpinguhinnaga impordi, mis kahjustab ühenduse tootmisharu samal ajal kui asjaomane import, piirab see EL institutsioonide võimet kehtestada uus dumpinguvastane tollimaks toodetele, mille varasem dumpinguvastane tollimaks on aegunud, sest sellisel juhul tuleks varasema tollimaksu aegumine lugeda dumpinguhinnaga impordi ja kahju vahelist põhjuslikku seost mõjutavaks.

75. Mind see väide täielikult ei veena. Nõukogu kirjeldatud tulemus ei pruugi õiguslikult olla sugugi nii drastiline. Kui varasema dumpinguvastase tollimaksu aegumist tuleb dumpinguhinnaga impordi ja ühenduse tootmisharule tekitatud kahju vahelise põhjusliku seose hindamisel arvesse võtta, ei tähenda see, et aegumine põhjusliku seose alati katkestab. Kõik sõltub asjaolude õigest hindamisest ja põhjusliku seose õigest määramisest, mis viib – hüpoteetiliselt – uue tollimaksu võimaliku vähendamiseni.

76. See, et ma ei pea nõukogu seda väidet nii veenvaks, ei mõjuta vähimalgi määral seisukohta, milleni olen jõudnud teistel põhjustel. Lisaks leian, et Euroopa Kohtul on kasulik seda argumenti vastupidise seisukoha kaalumisel meeles pidada. Kui komisjonil ja nõukogul oleks kahtlusi selles osas, kas nad saavad uuesti dumpinguvastase tollimaksu kehtestada, kui varasema tollimaksu aegumise järel ilmneb uus dumping, ei laseks nad tollimaksudel arvatavasti üldse aeguda, välja arvatud juhul, kui see oleks tingimata vajalik.

77. Seepärast jään kindlalt oma arvamuse juurde, et Üldkohus eksis vaidlustatud kohtuotsuses selles osas, et varasemate tollimaksude kaotamist tuleb uurida dumpinguhinnaga impordist eraldiseisva tegurina algmääruse artikli 3 lõike 7 tähenduses.

78. Sellest tulenevalt arvan, et vaidlustatud kohtuotsus tuleks tühistada. Sel juhul lubab menetluse praegune seis Euroopa Kohtul teha lõpliku otsuse Gul Ahmedi esimese kohtuastmes esitatud viienda väite kolmanda osa kohta, mis tuleks tagasi lükata. Euroopa Kohtul ei ole siiski võimalik otsustada ühegi teise väite või argumendi üle, mida esimeses kohtuastmes ei analüüsitud. Kohtuasi tuleks seepärast suunata tagasi Üldkohtule ülejäänud väidete ja argumentide kohta otsuse tegemiseks.

Kohtukulud

79. Kui Euroopa Kohus nõustub minu hinnanguga apellatsioonkaebuse kohta, siis vastavalt kodukorra artiklitele 137, 138, 140 ja 184 koos loetuna peab Gul Ahmed kaotanud poolena hüvitama nõukogu kohtukulud, samas kui komisjon kui menetlusse astuja kannab oma kulud ise. Esimese kohtuastme menetlusega kaasnevad kulud peab Üldkohus siiski uuesti määrama siis, kui ta on talle tagasi suunatud asjas otsuse teinud.

Ettepanek

80. Eespool esitatud põhjendustest lähtudes teen Euroopa Kohtule ettepaneku:

- tühistada Üldkohtu otsus kohtuasjas T-199/04;
- lükata tagasi kõnealuses kohtuasjas Gul Ahmedi esitatud viienda väite kolmas osa;
- suunata kohtuasi tagasi Üldkohtule Gul Ahmedi ülejäänud väidetekohta otsuse tegemiseks;
- mõista Gul Ahmedilt välja nõukogu kohtukulud ja jätta komisjoni kohtukulud seoses käesoleva apellatsioonkaebusega tema enda kanda;
- teha otsus ülejäänud kohtukulude kohta hiljem.